

بیانیه ۱۳۷۹ مؤسسه پژوهشی کودکان دنیا برای گسترش

فرهنگ صلح

مقدمه :

صلح از ذهن انسان ها ریشه میگیرد. هر انسانی در یک محیط سالم میتواند با ارزشهای زندگی آشنا شود، خود و دیگران را دوست داشته باشد به همه موجودات احترام بگذارد و بیاموزد که اجازه ندارد حق حیات و زندگی را از کسی دریغ کند. جنگ نیز از ذهن انسانها ریشه میگیرد. بدین ترتیب باید در همانجا جنگ را خشکانید و به جای آن صلح، تفاهم، شکیبایی و عدالت را آموزش داد. ما می دانیم که صلح فقط به معنای نبودن جنگ نیست بلکه حضور در یک جامعه مدنی و سرشار از عدالت، تفاهم و همزیستی، دیگر پذیری، آزادی، دموکراسی و ... است.

فصل یک - کلیات

به کودکانمان آموزش دهیم:

به همه انسانها از هر قوم، نژاد، رنگ، مذهب و یا هر عقیده، زبان و باور احترام بگذارند، هیچ فرقی بین انسان ها نیست. هیچ انسانی به خاطر طبقه، نژاد، رنگ و مذهب و... به انسانی دیگر برتری ندارد، قرار نیست که همه انسان ها مانند هم فکر کنند و مانند هم زندگی کنند.

فصل دو - ادیان

به کودکانمان آموزش دهیم :

به همه ادیان و پیروان آن احترام بگذارند، همه پیروان ادیان می توانند در کنار هم با شکیبایی و همزیستی زندگی کنند، از هر روش و اندیشه ای که موجب جدایی و اختلاف بین پیروان ادیان می شود خودداری و پرهیز کنند.

فصل سه - اقوام، نژاد و زبان

به کودکانمان آموزش دهیم :

به همه اقوامی که در ایران زندگی می کنند احترام بگذارند. مردمان ترک، لر، کرد، بلوچ، ارمنی، گیلک، عرب، فارس و ... احترام بگذارند، همه قابل احترام هستند، هیچ قومی برتر از قومی دیگر نیست، بومیان منطقه خود را بشناسند و به خرد بومیان و اقوام مختلف احترام بگذارند، به هیچکس اجازه ندهند که قومی را تحقیر کنند، هیچ فرقی بین انسان ها از بابت رنگ و نژاد آن ها وجود ندارد، نباید انسان ها را بر اساس رنگ چهره شان نام گذاری و یا شناسایی کنند، رنگ و نژاد امتیازی برای ارزشمند بودن نیست، هر انسانی حق دارد که به زبان خود صحبت کند، احترام گذاشتن به هر زبانی یعنی احترام گذاشتن به پیشینه فرهنگی مردمی که به آن زبان صحبت می کنند، توجه به انواع زبان هاست که می تواند زبان ما را غنی کند.

فصل چهارم - جنسیت

به کودکانمان آموزش دهیم : انسان ها به خاطر جنسیتشان برتر و یا مهمتر نیستند از هر نوع رفتاری که بین دختران و پسران تبعیض قائل میشود پرهیز کنند، هرگز قصه، شعر یا حرفی که دختران را ضعیف و یا ناتوانتر از پسران معرفی میکند باور نکنند.

فصل پنجم - معلولیت

به کودکانمان آموزش دهیم:

به همه افرادی که در یکی از توانایی های جسمی، ذهنی و حسی مشکل دارند احترام بگذارند. هیچ انسانی را به خاطر معلولیت کنار نگذارند. تلاش کنند تا با معلولین ارتباط برقرار نمایند و آن ها را در فعالیت های اجتماعی سهیم کنند. این حق کودکان است که در کنار هم زندگی کنند.

فصل ششم - پناهندگان

به کودکانمان آموزش دهیم:

به همه انسان هایی که به سرزمین ما مهاجرت کرده اند و یا پناهنده شده اند احترام بگذارند، به حرف کسانی که پناهندگان را انسان هایی بد و یا مزاحم می دانند گوش ندهند، راه های ارتباط بیشتر با پناهندگان را بیابند.

فصل هفتم - محیط زیست

به کودکانمان آموزش دهیم:

کره زمین را با تمام منابع طبیعی آن حفظ کنند، از وسایلی که محیط زیست را تخریب می کند استفاده نکنند، به هیچ حیوانی آزار نرسانند، مراقب حیوان هایی که نسلشان در خطر است باشند، درخت ها را از بین نبرند و آب و هوا را آلوده نکنند

فصل هشت- خشونت

به کودکانمان آموزش دهیم:

رفتار خشونت آمیز نسبت به انسان ها و موجودات دیگر نداشته باشند، عوامل خشونت را بشناسند و برای از بین بردن آن فعالیت کنند، از دست، پا و مغز خود برای صلح و دوستی استفاده کنند، به هیچ انسانی آزار نرسانند، کشتار انسان ها را امری زشت و ناپسند بدانند، از حرف ها، برنامه ها، اسباب بازی و فیلم هایی که خشونت را تبلیغ می کند پرهیز کنند، و با خود هر روز تمرین کنند که رفتار خشونت آمیز اولین و آخرین راه برای حل مسائل و مشکلات نیست.

فصل نهم- ارزش های زندگی

به کودکانمان آموزش دهیم:

به ارزش های زندگی احترام بگذارند و آن ها را در زندگی خود به کار بگیرند، صداقت، فروتنی، سادگی، اتحاد، دوست داشتن، شکیبایی، مسئولیت پذیری، شادی تحمل، احترام، همکاری و ... ارزش هایی هستند که روزانه باید آن ها را با خود تکرار کرد و در زندگی آن ها را رعایت نمود، برای درک نظرات دیگران اشتیاق نشان بدهند، برای پذیرش دیگران پیش قدم شوند.

فصل دهم- خانواده

به کودکانمان آموزش دهیم:

به اعضاء خانواده خود و خانواده های دیگر احترام بگذارند، همه انسان هایی که در روستا، شهر و سرزمین ما زندگی می کنند جزو خانواده بزرگ تری هستند که ما به آن تعلق داریم. به فرهنگ و آداب و سنتی که هر خانواده دارد احترام بگذارند، به شخصیت و خرد اعضاء سالمند خانواده ها احترام بگذارند.

فصل یازدهم- مشارکت

به کودکانمان آموزش دهیم:

برای شنیدن حرف ها و نظرات دیگران تلاش کنند، به موقعیت جمع فکر کنند و به کار های جمعی احترام بگذارند، در فعالیت های دیگران سهیم شوند و دیگران را در فعالیت های خود سهیم کنند، در انجام کار های مختلف به نظرات دیگران توجه کنند، اجازه ندارند به تنهایی برای جمعی تصمیم بگیرند و آن تصمیم را به دیگران تحمیل کنند، برای درک بخش های مشترکی که بین انسان ها و گروه های مختلف وجود دراد تلاش کنند.

فصل دوازدهم- آزادی

به کودکانمان آموزش دهیم:

به همه تفاوت ها و تنوع ها احترام بگذارند، قرار نیست که همه انسان ها شبیه به هم باشند و مانند هم فکر کنند، به عقاید دیگران احترام بگذارند، از پیش داوری پرهیز کنند، از هر چیزی که ارزش انسانی را به خطر می اندازد بپرهیزند، به دیگران اجازه بدهند که آزاد فکر کنند و کسی را مجبور به پذیرفتن عقاید خود نکنند، به آزادی انسان ها احترام بگذارند، آزادی با رعایت عدالت معنا پیدا می کند، آزادی با عدالت کامل می شود.

فصل سیزدهم- حقوق شخصی

به کودکانمان آموزش دهیم:

با حقوق خود آشنا شوند، سایر کودکان و دوستان خود را با پیمان جهانی حقوق کودک آشنا کنند، با حقوق بشر آشنا شوند و به حقوق بشر احترام بگذارند.

فصل چهاردهم- صلح

به کودکانمان آموزش دهیم:

برای صلح جهانی تلاش کنند و صلح را مقدم بر هر نوع درگیری بدانند، عشق به انسان ها را تمرین کنند، برای دستیابی به صلح جهانی با فرهنگ ملل دیگر آشنا شوند، یاد بگیرند که راه نجات انسان ها فقط و فقط در سایه صلح و همزیستی است.

فصل پانزدهم- تعهد جمعی

ما مربیان، معلمان، مراقبان، والدین و علاقه مندان به گسترش فرهنگ صلح با پذیرفتن مفاد این بیانیه می کوشیم موارد فوق را رعایت کنیم و هم زمان آن را به کودکان پیرامون خود آموزش دهیم.

تهیه و تنظیم از موسسه علمی شیرین

www.shirin-center.org